

igaar fremkom fra forskjellige Sider. Naar jeg ikke kan dele Haabet om, at det kunde lykkes at føre denne Sag igennem i indværende Samling, er det ikke just, fordi jeg strømmes af den saa sorgelige Visnepolitiks Orken, som jo har begravet saa mange nyttige Reformers, som Befolkningen vilde sætte Pris paa at faae gennemførte, thi efter de Udtalelser, som fremkom igaar, synes det, som om denne Sag ialtfald skulde danne en Dase i denne gølge Orken, og det er heller ikke, fordi jeg anser det for vanskeligt at faae Sagen gennemført paa Grund af, at der er gaaet saa stor Del af Samlingen, medens Sagen var under Behandling i det andet Thing. Naar det erede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) igaar klagede over, at det andet Thing havde beholdt denne Sag saalænge, nemlig $\frac{3}{4}$ af en ordinær Samling, at det nu kunde blive vanskeligt at gennemføre den her, tror jeg ikke, at vi her i Folkethinget have særlig Grund til at fremsætte den Slags Klager. Det er kun simpel Gjengæld for, hvad vi i Almindelighed gjøre overfor det andet Thing, og jeg er overbevist om, at var Sagen bleven først fremsat her i dette Thing, var den neppe kommen tidligere til Landsthinget, end den nu er kommen fra Landsthinget til os. Men naar jeg ikke har saa særdeles store Forventninger om at se denne Sag ført til et Resultat i denne Samling, er det, fordi det forekommer mig, at et Blik paa de 12 Aars Historie, som denne Sag allerede nu har, vil vise, at, istedetfor at de modstaaende Anskuelser i den Tid efterhaanden skulde være komne hinanden nærmere, synes det tværtimod, som om Anskuelserne ere gaaede længere og længere fra hinanden. Ialffald er der ikke nogenjomhelst Tilnærmelse at spore fra de modstaaende Sider. Vi der lægge særdeles Vægt paa at faae denne Reform gennemført for Reformens egen Skyld og for dens store Betydning for hele Landets materielle Udvikling, kunne kun beklage, at vi her staa mellem to hyderliggaaende Netninger: paa den ene Side staa vi overfor en Finantsminister, der har udtalt det som en Betingelse for Reformens Gjennemførelse, at der ikke skete nogenjomhelst Nedgang i Statsindtægterne derved, og paa den anden Side staa vi overfor et Flextal i dette Thing, som ialtfald hidtil har viist en Tilbøielighed til at kaste Millioner overbord efter en temmelig stor Maalestok, ialtfald efter en større Maalestok, end jeg og vistnok Adskillige med mig vilde finde tilraadeligt og forsværligt. — Jeg skal ganske kort tillade mig at nævne de forskjellige Stadier i denne Sag, idet jeg tror, at Tallene her som saa

ofte fort og tyndig ville angive de forskjellige Standpunkter og betegnede Udviklingens hele Gang. Jeg skal da minde om, hvad jo iøvrigt er bekendt nok, at Begyndelsen til denne Toldreform fandt Sted for 12 Aar siden, da den daværende Finantsminister Jønger fremsatte et Forslag til en Toldreform, i hvilken han foreslog en Nedgang i Toldindtægterne af ca. — jeg nævner alle Tallene i Kroner for lettere Oversigts Skyld — af 588,000 Kr., hvortil kom en Nedgang i Skibsafgifterne af 230,000 Kr., altsaa tilfammen omtrent 818,000 Kr. Statskassens Tilstand var dengang langt mindre gunstig, end den er nu, og Finantsministeren mente derfor, at han paa anden Vis maatte have Erstatning for denne Nedgang; men Folkethingets Udvalget var af en helt anden Mening, idet man foreslog en Nedgang i Tolden af 2,400,000 Kr. og en Opgivelse af Skibsafgifterne med ca. 600,000 Kr., eller med andre Ord en Nedgang af 3,000,000 Kr. Det næste Aar, 1872, fremsatte den daværende Finantsminister, Krieger, et nyt Forslag, hvor han gik ind paa en samlet Nedgang i Told og Skibsafgifter paa ca. 590,000 Kr. Folkethingets Udvalg besvarede dette Forslag med at foreslaa en Nedgang paa 4,400,000 Kr. Det følgende Aar fremsattes et Forslag i Landsthinget, og da var Finantsministeren gaaet til en samlet Nedgang af 3 Mill. Kr.; men nu foreslog Landsthinget at begrænsede denne Nedgang til omtrent 820,000 Kr., som var det, Landsthinget dengang mente, man kunde gaa ind paa ved en Toldreform som Nedgang i Indtægterne. I 1874—75 fremkom Forslag ved privat Initiativ her i Thinget, og det nedsatte Udvalg havde dengang nedstemt Fordringerne noget, saaledes at man blev staaende ved at foreslaa en Nedgang af 2 Mill. Kr.; men i den følgende Samling indbragte man et nyt Forslag, hvor Nedgangen allerede var bragt op til omtrent 3 Mill. Kr., og i det Forslag, som fremkom ved privat Initiativ i Foraaret 1881, var der paaregnet en Nedgang af, saavidt jeg veed, omtrent 3,200,000 Kr. Det samme Beløb omtrent blev nævnt igaar af det erede Medlem for Kjøbenhavn Amts 5te Valgkreds (Holstein), medens det erede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), som jeg opfattede ham ret, mente, man kunde gaa til 4 Mill. Kr. Naar vi nu overfor dette stille Regjeringens og det andet Things Opfattelse af Forholdene og den Udvikling, der har fundet Sted, se vi altsaa, at for Regjeringens Vedkommende har Forholdet været dette, at Finantsministeren i 1872 vilde gaa ind paa en Nedgang af omtrent 600,000 Kr., i 1873, da Forholdene havde viist sig